

La Sitja d'art

ELS ARTÍSTICS DIÀLEGS

Amb el títol "Col.loquis. Primera part", la fundació Suñol, situada en el barceloní Passeig de Gràcia 98, ens dona l'oportunitat de conèixer el seu fons de col·lecció, amb una col·lectiva especial, que recull un discurs de diàleg sobre peces singulars i artistes especials.

Només entrar a la sala podem gaudir del diàleg que s'estableix entre un dibuix de l'any 1935 fet per Dalí, de gran contingut cinematogràfic i d'esplèndida factura detallística, amb una obra del 1948 dibuixada per Joan Ponç, on s'estableix una afinitat onírica i on l'inventiva agafa genialitat complementària, tot ensenyant-nos mons no visibles..., plens de misteri i hermètica.

Peces de museu, amb l'afegit de la tònica que hem d'agrair, de deixar en les sales d'exposició molt marge entre aquests duets pictòrics, molta pared sense res i que emmar-

González de tipus geomètric-constructiu, un oli molt poètic i aeri de Joan Miró signat el 1926 malgrat que de petit format, ple de sinceritat per a la recerca i influència de l'escultor Calder (també amb una obra allà mateix exposada, de gran tamany en contraposició, i penjada al sostre al lliure albir de l'aire que la fa oscil·lar, amb qui fa diàleg i ajuda a entendre-la). Podem trobar altres obres, com les de Gordillo, Manolo Valdés, entre altres.

GOYTISOLO MÉS A PROP

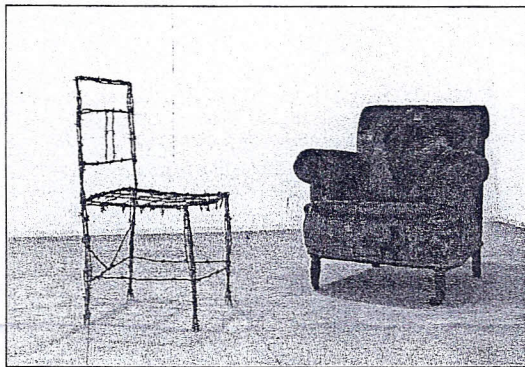
Amb motiu del desè aniversari del traspàs de José Agustín Goytisolo, la fundació "Círculo de Lectores" - Galaxia Gutenberg, ha inaugurat una exposició inèdita a la seva sala del Consell de Cent, 323 de Barcelona, fins el 30 d'abril, on es poden contemplar els seus personals dibuixos, espontanis i humorístics, entranyables i pleners que pocs coneixen, on retrata metafòricament i amb tendresa els "llops bons", com ell es veia a sí mateix, i el seu ambient familiar. També es presenten amb llur homenatge els dos nous llibres de l'autor: "Más cerca. Artículos periodísticos" i "Poesía completa", per primera vegada compilant el treball d'un dels poetes més interessants en llengua castellana.

L'exposició per primer cop també ens convida a capbussar-nos en la seva feina de traductor del cata-

là al castellà amb autors com Salvador Espriu o Pere Quart, amb una obra extensa, i de difusor d'autors iberoamericans en el nostre país com Cesare Pavese i Pier Paolo Pasolini...

Tanmateix, en vitrines, podem llegir lliurement el material epistolar pertanyent al seu arxiu, com una carta original de Foix, un text-dedicatòria de Brossa en separata de "Papeles de Son Armadans", una carta de Max Aub, manuscrit de Jaime Gil de Biedma, textos de Manolo Sacristán (1955), de Eduardo Cote (1954), escrits de Angel Valente i també de Vicente Aleixandre (1958-59), dibuixos-manuscris de Rafael Alberti, escrits a màquina rubricats per Dario Puccinio, de Cabrera Infante o Julio Cortázar, alhora insignies i medalles, allí mostrats els reconeixements institucionals i fotos diverses, alhora carnets de premsa de quan treballava a "El Periódico", passaports diversos, i, en definitiva, un recull vivencial que ens transporta a l'origen, i també al final d'una obra poètica com la de Goytisolo, ja històrica.

Ignasi Puig Alemany

Jaume Xibra - Antoni Tàpies

quen de manera més màgica encara aquests diàlegs silents però evidents, on "conversen" artísticament peces de Antony Caro amb Juli González, Lucio Fontana amb Jean Arp, Joan Rom amb Alberto Giacometti, Sean Scully amb Juan Uslé, entre altres parelles de diàlegs suggerents, que ens fan veure les relacions i afinitats, les sinèrgies i les reinterpretacions possibles, d'artistes i d'obres que fins ara no s'havien plantejat, i que fan del comisariat d'obres d'art, tot un Art.

Encertada qüestió, original presentació d'una col·lecció contemporània que ens reflexiona sobre el missatge de l'artista i sobre la manera de transmetre'l.

Puix no és el mateix una obra concreta mostrada en un conjunt d'obres del mateix autor, i on l'obra mateixa de l'artista ja canvia segons l'entorn on sigui exposada, que en aquest repte sumatori de personalitats, sovint confrontació de visions, on gairebé sempre veurem que evocuen "una tercera obra" imaginària, i quadre de síntesi que l'observador ben atent sempre ha de detectar.

Exposició que durarà fins l'octubre, on destaca la gran escultura de ferro de Juli

MÉS O MENYS

Ja tenim la dieta a punt

L'altre dia mentre pujava en tren a Barcelona, perquè nosaltres diem que pugem a Barcelona i no se perquè serà, hi havia al davant unes senyores que volien ser o aparentar noiets, prou que es vol a vegades i per desgràcia ja mai més no tornarem a ser el que érem fa uns anys. Ja hem començat l'etapa aquella que si no et fa mal aquí et fa mal allà i si no te'n fa avui te'n farà demà... Bé al que anàvem. Aquestes "senyorettes", ja tenen ganes de posar-se el bikini o trikini o monokini, tot va a gustos i sense arribar a ofendre la vista dels o de les que les miren.

Em va tocar fer el paper que calia en aquell moment, o sia, feia veure que estava llegint que en veritat el que estava fent era escoltar i procurar que no se m'escapés el riure per dessota els llavis. Una d'elles deia. Us en recordeu d'aquella sèrie que feien per la Tele de jovenetes que es deia "Brujita" o quelcom semblant, sí dona sí, aquella que amb la mà es feia bellugar el nas i obtenia el que volia que per això era bruixeta. Doncs a mi em faria falta quelcom semblant que bellugant el nas en fes desaparèixer aquests quilos que tinc de més, als mitxelins i a les cartutxeres. Tot ho deia tocant-se per mostrar els seus encants mig perduts i amb ganes de torna'ls a recuperar. Perquè, continuava dient, tornar a fer règims i dietes, és un rotllo i després t'engreixes el doble i l'altra cosa que s'ha de fer, que és anar al gimnàs, acabes que et

vols aprimar en un dia i t'estàs una setmana que no et pots ni bellugar. Una companya del costat explicava el seu mètode: Doncs jo vaig a una metgessa dietista, se li escapava la sss pel forat d'una dent que segurament li havien de col·locar, vaja que "sissejava", que em posa a to en quatre setmanes, això sí, has de fer el que diu a "rajatabla". Jo, l'any passat, en un mes vaig tornar a recuperar la talla de l'any anterior.

Quedava la tercera en discòrdia per donar el seu parer i opinava: Mireu, a mi, perquè parlava així, que me deixin tranquil·la, el meu avi en va ensenyar de petita que "val més tenir que desitjar" i jo tinc el que tinc i així seguiré fins que els metges m'ho facin canviar, llavors m'ho prendré en seriós. Tinc "chicha i sale-ro" i fins i tot el riure m'engreixa, per tant mentre hi hagin banyadors de la meua mida i no m'obliguin ja estic bé com estic.

Així doncs, vostès mateixos i mateixes, si volen lluir el "palmito" ja saben el que els hi toca i els que no el volen lluir també.

Josep Mª Matas-Arnalot

AFEGIT: He rebut una nota del "Instituto de Obesidad" que adverteix dels riscos de les dietes miracle davant l'excés de sobrepès de la població, i la propera arribada de l'estiu, i m'ha fet pensar en la conversa que vaig escoltar al tren i que he mirat de transmetre-la a la meua manera.

AL TEU SERVEI ARA TAMBÉ A SITGES
TOTS ELS PERMISOS DE CONDUIR
PREUS ESPECIALS D'INAUGURACIÓ

INFORMAT: 671 589 281
Av. Sofia 45

LA GELTRÚ - VILANOVA - ROQUETAS - RIBES - SITGES